

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

'Αγαθὴ τύχη.

Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἐτελείωσεν ἡδη, καὶ ἵδου ἀρχεται τὸ δεύτερον, καὶ χαιρομεν ὅτι ἀσχεται δὲ σιωνῶν ἀρίστων καὶ ἐλπίων χρηστῶν. Τὸ πρῶτον ἔτος παρῆλθεν ὄλοκληρον διὰ τοιούτων κακῶν, ὡστε φρίττομεν ὅταν στρέψωμεν πρὸς αὐτὸν τοὺς ὄρθραλμούς. Καὶ τί θέλομεν ἦδει, καὶ νὰ μὴ φρίξωμεν; τὸ Μεσολόγγιον πίσταν, τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλὰ ταπεινωμένην, τὸν ἄθλιον Ἰμαραχίμην ἀγοντα καὶ φέροντα τὴν ὥραιαν Πελοπώνησον, καὶ τὸν ἀδύνατον Κιουταχῆν πολιορκοῦντα τὰς κλεινὰς Ἀθήνας! Τοιοῦτο δυστυχέστατον ἔτος εὐχαρίστως ἡθέλαμεν εὐχηθῆ νὰ ἔξαλειφθῇ ἐκ τῆς μηγῆμης. Καὶ φρίττομεν ἀκόμη περισσότερον ὅταν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι τῶν κακῶν τούτων αἵτιον δὲν εἶναι εἴτε δύναμις ἔχθρικὴ οὔτε ἀρετὴ Τευροκεκὴ ἢ Ἀραδικὴ, οὔτε ἀδυναμία ἢ ἀναξιότης Ἑλληνικῆ ἢ ἄλλα — καὶ διὰ τί ν' ἀνωτελῶμεν ἔσται πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν λήθην; Τάυτα μᾶς ἐνέκρωσαν ὅλους καὶ μᾶς ἐκπρειώσαν, καὶ ἐνῷ ὁ ἔχθρος ἐπροχώσει, ἡμεῖς ἀδιαφρούσαμεν, ἀτακτούταμεν, καὶ ἐφθάσαμεν οὕτως εἰς τοιαύτην ἐλεεινὴν κατάστασιν, ὡστε δὲν εἶναι τόσον ἀπορον ὅτι δὲν εὐδοκιμήσαμεν, ὅσον εἶναι θαυμαστὸν ὅτι δὲν ἐπάθομεν καὶ χειρότερα. Ἀλλὰ, χάρις εἰς τὴν Θείαν Πενοιαν! καὶ μετονομάσας τὸτων κακῶν εὑρεθὲν τὸ Ἑλληνικὸν τὸν διεσύνη, ὑπάρχει, καὶ θέλει ὑπάρχει. διότι ὁ αὐγὸν αὐτοῦ εἶναι βούλημα Θεοῦ. Οἱ κραταιοὶ τῶν τυχῶν τῶν ἔθνων κυνθερνῆται, οἱ χριστιανοὶ μαζοὶ; καὶ ἡγεμόνες ἐκάμφθησαν τέλος πρὸς τοὺς στεναγμούς, τὴν Ἑλλήνων, τοὺς εὐταλαγχνίσθησαν, καὶ ἐπιβλέψουσιν ἡδη ἐπ' αὐτοὺς ἴλαρνς καὶ ἐνμενῦς. Οἱ Ἑλλήνες αὐτοὶ σωδρονισθέντες ἐξῳ ἐπαθούν, καταπιγούσι τὰ πάθη, ἀποτεμπούσιν εἰς κόρκας τὰς διχονίας καὶ φατρίας, περιστέλλουσι τὰς ἀταξίας, καὶ προσέχουσι μὴ παροργισωτι τὴν μακροθυμίαν τῶν χριστιανῶν βασιλίων καὶ ἡγεμόνων. Ἐθνικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται, διὰ ν' ἀποφασίσῃ καὶ στερεωσῃ τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στρατεύματα κινοῦνται εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ φιλοτιμοῦνται νὰ διορθώσωσι τὰ προτητεύματα των

σφάλματα· καὶ ὅ,τι ἔως προχθὲς κατετάραττε τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, δὲν ὑπάρχει πλέον. Αἱ Ἀθῆναι, αἱ κλεινὰς Ἀθῆναι σύζουται· ἐπροφθάσθησαν· ὁ κίνδυνος παρῆλθε. Κατὰ δὲ τὴν Θάλασσαν πάλιν, αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι φιλοτιμοῦνται νὰ προφθάσωσι τὴν Σάμον, ἀπέστειλαν καὶ ἄλλα πλοῖα, καὶ ἐτοιμάζουσιν ἄλλα. Ἀπέταλεντε προσέτε καὶ τὸ ἀτμοκίνητον πλοῖον εἰς τὸν στόλον. Αἱ πειρατεῖαι εἶναι πᾶσα ἐλαῖς νὰ κατατάσσωσι διόλου, καὶ οὔτε τὰ Ἑλληνικὸν ἔθνος καταισχύνεται πλέον, οὔτε αἱ δυνάμεις παροργίζονται δι᾽ αὐτάς. Όλοι οἱ Ἑλλήνες θέλουσι φιλοτιμηθῆ ἀναμφιβόλως νὰ πράξωσιν ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ τοῦ ὑγιῶνός ήσην, καὶ νὰ δεῖξωσι διὰ τῶν ἔργων ὅτι εἶναι ἄξιοι τῆς συμπαθείας καὶ εύμενείας τῶν κραταιῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, καὶ τῆς βοηθείας καὶ συδρομῆς τῶν χριστιανῶν ἔθνων.

Ἐπὶ τοιαύταις λοιπῶν χρησταῖς ἐλπίσιν ἀρχεται τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος. *'Αγαθὴ τύχη!*

'Εγχώριοι εἰδήσεις.

'Εκ Ναυπλίου.

Τὴν νύκτα τῆς ἑγδεκάτης πρὸς τὴν δυδεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς περὶ τὴν ἐγγάτην ὥραν ἐμῆῆκε τέλος εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν στρατιωτικὴ βοήθεια. Ο στρατηγὸς Ν. Κοιεζιώτης, ὁ παρ' ἀπάντων ἐπαινούμενος καὶ τιμώμενος διὰ τὰ πολλὰ στρατιωτικά του προτερήματα, ὁ ἀντιστράτηγος Ι. Μαμούρης μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς σφράτων, καὶ τὸ Ἑπτανήσιον σῶμα, εἶναι οἱ διὸ τῶν ἔχθρικῶν φαλάγγων καὶ δρυσωμάτων εἰσελθόντες. Οἱ εἰσελθόντες, καὶ ἀρχηγοὶ καὶ στρατιῶται, εἶναι τοιοῦτοι, ὅποιοι ἐπρεπε νὰ εἰσέλθωσι, καὶ δὲν ἥθελον κιντούσσει τὸ ἔργον, εἴαν δὲν ἔσται ἄξιοι. Ο κίνδυνος λοιπὸς παρῆλθε, δοξα τῷ Θεῷ τῷ ἐπισχύοντι καὶ προστατεύοντι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος! Ή φρουρὰ τώρα εἶναι ἴκανη, ὡστε καὶ τὴν ἀκρόπολιν νὰ σώσῃ, καὶ τὸ ἔχθρον καιρίως νὰ θλάψῃ. Συχνότατα θέλομεν μαρτύρει ἀνδραγαθήματα, ἔως οὐ ἀναγκασθῆ ὁ Κιουταχῆς νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν, καὶ φύγη κατηργημένος, τὸ ὅποιον καὶ ἐλπίζουμεν γάχιστα νὰ πάθῃ, συνεργούντων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ἀνδρῶν εἴσωσι στρατευμάτων οι-

— Οκτωβρ. 9· γιγάφει ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν Κ. Α. Βλαχόπουλον εἰς Ναύπλιον ὅτι κατὰ τὴν 7 συνέδῃ πειρατῶν πόλεμος εἰς Ἀθήνας τόσον ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ὅσον καὶ ἀπὸ τῶν ἔσωθεν ἀπὸ πρωίας ἔως μεσονυκτίου, καὶ ἔκτοτε ἔως τῆς 9 δὲν ἡκούσθησαν εἰμὴ ὀλίγοι τινὲς κανονισθολαὶ, καὶ ὀλιγώτατα τουφέκια. Βέβαιον τι περὶ τούτου δὲν ἔμαθον εἰς Ἐλευσῖνα· συμπεραίνουσιν ὅμως ὅτι οἱ ἔχθροι ἐφώριμησαν εἰς τὸν προμαχῶνα τοῦ ὥδατος, καὶ ἀπέτυχον.

— Οκτωβρ. 10 ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτὸν γράφει ὅτι ὁκτὼ στρατιῶται ὑπῆγαν εἰς Κάρυστον πρὸς κατασκόπευσιν, καὶ ἐπιστρέφοντες ἐκεῖθεν ἐπέέρασαν διὰ τοῦ ἔχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ ἀπήντησαν τρεῖς ἄμαξας φερούσας κανόνια, διευθυνομένας πρὸς τὴν Εὔριπον· ἀπήντησαν προσέτι καὶ δύο χριστιανοὺς φυγάδας ἐκ τοῦ ἔχθρικοῦ στρατοπέδου, ἐξ ᾧ ἔμαθον ὅτι ὁ Καρυστινὸς Ὄμέρ-πασσας ἀπέβανε κατὰ τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐκ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβε κατὰ τὸν πρῶτον πόλεμον (εἰς Χαιδάρι), καὶ ὅτι ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς ὁ Κιουταχῆς κατὰ τὸν ἐν Ἀθήναις ἐσχάτου πόλεμον· καὶ εἴθε! "Ο, τι δὲ ἔξευρον ὡς βέβαιον εἰς τὴν Ἐλευσῖνα εἶναι, ὅτι ὁ πόλεμος ἔπαυσε σχεδὸν διόλου εἰς Ἀθήνας, καὶ οὐτε τουφεκισμὸς οὔτε κανονισθολισμὸς ἐγίνετο."

— Τὸ ἀτμοκίνητον πλοῖον, διοικούμενον παρὰ τὸν Κυρίου Φ. Α. Ἀστιγόνος, ἀπέσπλευσεν ἐντεῦθεν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς "Τύραννον" καὶ ἀφ' οὗ λάβει τοὺς ἀνγκαίους ναύτας, ἀπέρχεται εἰς τὸν στόλον.

"Ἐν θλίψει ψυχῆς ἀναγγέλλομεν τὸν ἄφρον Θάνατον τοῦ γενναίου Ιωάννου Στορνάρη, ὅστις ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος τὴν 9 τοῦ Ὁκτωβρίου μηνὸς. Ὁ φιλότατρις καὶ γενναῖος οὗτος νέος, ἀν καὶ εἶδε τὸν γαμβρὸν τευ Γεργύριου Λιακατᾶν, ἀγωνισάμενον γενναίως, καὶ πεσόντα εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ Ἀγατολικοῦ, καὶ τὸν πατέρα του, τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἐμφρενα Νικόλαον Στορνάρην, λαμπρῶς ἀγωνισάμενον εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου φονευόμενον εἰς τὴν ἔξοδον· ἀν καὶ οἱ ἔχθροι μετὰ πολλῶν ὑποσχέσεων τὸν ἐκάλουν εἰς τὸ Ἀσπροπόταμον, τὴν πατρίδα του, διὰ νὰ ἔχῃ πρόσχημα μόνον δουλεῖας, καὶ νὰ νέμεται τὴν πατρικὴν πολυκτύμονα περιουσίαν του· ἐνῷ τὸ βάρος τῆς οἰκίας ὅλης τοῦ φειμήστου Στορνάρη καὶ τοῦ γαμβροῦ του Γρηγόρη ἐπεκρέπατο εἰς τὸν λαιμὸν του, ὁ ἀξιότιμος οὗτος νέος παραβλέψας ὅλα, καὶ ἔχων πρὸ ὄφθαλμῶν πάντοτε τὰς πατρογονικὰς ἀρετὰς, ἐπισπεύσε πλήρης ζῆλου ἀνενδότου νὰ διαπρέψῃ ἐπιστήμως εἰς τὸν λαμπτὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ ἐλευθερίας ἀγῶνα.

— Άλλα ἐν τῇ ἀκμῇ τοιούτων λαμπρῶν ἐλπίδων, ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Αἰγαίης, κυριεύθεις αὐτὸν θανατηφόρου νόσου ἀπέθανεν, ἀφεὶς βαρυτάτην μέτην εἰς τὸν συγγενῆς καὶ

φίλους του, καὶ ἐν γένει εἰς ὅλους, ὅσοι ἐκτιμῶστε ἀξίως τὴν ἐκ τῆς ἀνδρείας καὶ φρενήσεως πρὸς τὴν πατριδα ὠφέλειαν. Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις πετεισμένη περὶ τῶν γενναίων φρουρμάτων τοῦ νέου, διέταξε νὰ γενῇ μετὰ τῆς ἀνηκούσης πομπῆς ἡ τελετὴ τοῦ ἐνταφιασμοῦ του, ὅτε ὁ νεκρὸς συνοδευόμενος ἀπὸ πλήθους συναγωνιστῶν του, καὶ ἀποχαιρετούμενος διὰ κρότων κανονίων καὶ τουφεκίων ἐτάρη ἐνδον τῆς πόλεως.

Βαρεῖα πληγὴ εἰς τὴν μητέρα τοῦ ἐγδόξου τούτου νεκροῦ· στερεῖται ἐν διαστήματι ἐνὸς ἑτούς λαμπροῦ συζύγου, γενναίου γαμβροῦ, καὶ νιῶ πολλὰ ὑποσχόμενου εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκίαν του, καὶ μένει ἐπὶ ξένης γῆς φορτισμένη ὅλου τὸ βάρος τῆς πολυαριθμοῦ οἰκογενείας της· ἀλλ' ἡ σύζυγος τοῦ ἀοιδίου Νικολάου Στορνάρη, ἥτις ἐστάθη ίκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ τοιαῦτα γενναῖα φρουρμάτα εἰς τὰ τέκνα της, ἐπιστηριζομένη μάλιστα εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Διοίκησεως, θέλει καυχηθῆ, ὅτι προσέφερε πολυτιμότατα θύματα εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατριδός· καὶ θέλει ἐμπνεύσει εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων νεαρῶν τέκνων της τὰ γενναῖα καὶ εὐγενῆ τῶν προγόνων των φρουρμάτων.

— Εξ Ἀθηνῶν 14—30 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 14, 15 καὶ 16 κανόνια 160, καὶ βόμβαι 131· ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου κανόνια 109 καὶ βόμβαι 13. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀπέθανον δύο, Μῆτρος Πτω. Γεωργίου καὶ Καρατάθης Σαλωνῖται ἀπὸ βόμβας.

Τὴν 17 κανόνια 70 καὶ βόμβαι 30· τὸ δὲ φρουρίον κανόνια 30. Τὴν νύκτα περὶ τὴν ὄγδοην ὥραν ἐδοκίμασαν οἱ ἔχθροι ἔφοδον εἰς τὸν χάνδακα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ προμαχῶνος τοῦ νεροῦ καὶ παρατείνουσαν εἰς τὸ Λεοντάρι· ἀλλ' ἀπολέσαστες περίπου δέκα ἐκ τῶν ἕδιων ὑπέστρεψαν κατηγυμμένοι.

Τὴν 18 κανόνια 88 καὶ βόμβαι 40· ἀπὸ δὲ τοῦ φρουρίου κανόνια 23· νῦν βόμβαι 6. Ἐξ ἡμῶν ἐθανάτωθησαν δύο, Βασίλης Βλάσσης Τύραι καὶ Ἐλευθέρης Μπελεγρῆς· ἐτραυματίσθη καὶ ὁ Γεώργιος Λέκκας.

Τὴν 19 κανόνια 30 καὶ βόμβαι 26· τὸ δὲ φρουρίον κανόνια 10, καὶ βόμβαι 4.

— Ἀφ' οὗ κατὰ τὴν 13. τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐκράτησαμεν τὸ χανδάκι καὶ τὰς ὑπονόμους τῶν ἔχθρων, ὡς εἴρηται, εἰς μίαν τῶν ὑπονόμων πλησιάζουσαν εἰς τὴν ἡμετέραν, ἐπιβουλευομένην ἐκείνας τῶν ἔχθρων, ἐμβάλλοντες πυρίτιδα κόνιν ἐπιτηδείως, καὶ χώσαντες τὸ χανδάκι, ὑπεχωρήσαμεν εἰς τὰ ἕδια· οἵ δὲ βάρβαροι τὴν ἐπισύσταν δὲν ἀμέλησαν νὰ ἐπαναλάβωσι καὶ αὐθις τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπονόμων προθυμότερον· ἀλλ' ὁ καλός μακς ὑπονομοποιεῖς Κ. Κώνστας ἄμα ἐνόπτει πλησιάζουσας τοὺς ἔχθρους ἔνθα τὴν δεμένη πυρίτιδα κόνις· ἐμβάλλεις καὶ εἰς τὴν ὑπόνομην

μίαν κατά τὴν ὄγδοην ὥραν τῆς νυκτὸς, καὶ οἱ ἑργαζόμενοι καὶ οἱ φυλάττοντες τὸ χωνδάκι ἔχθροι συνεπάσσονται ἀπαντες. Εἶτα τρέξαντες οἱ "Ἐλληνες κατὰ τῶν ἄλλων ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ συνέλαβον δύο ἔλαβον τουφέκια, πιστόλας, σταθία, καὶ ἡθελατο προχωρέσει ἔως εἰς τὰ κανονοστάσια, καὶ ἡ κυρίσις αὐτῶν ἥθελεν εἶναι βεβαία, ἐάν τινες στρατιῶται ξένοι μισθώτοι, ἀπατήσαντες καὶ τίνας Ἀθηναῖς, δὲν ἐλειτσοτακτούσι ταῦτα στρατηγήν. Η προδοσία αὗτη μᾶς ἐξημίσκε τὰ μέγρυστα. Τούτους πρέπει τὸ ἔθνος νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον Αίχμαλωτίσθη καὶ τις χριστιανὸς ὑπηρέτης τῶν Τούτων φρεγοβλαβῆς Σαλωνίτης. Ἐκ τῶν ἡμετέρων πληρωθεὶς θανατίμως ὁ Νέστωρ Κωνίδης ἀπέθανε· ἐπληγώθησαν καὶ ἄλλες τρεῖς ιασίμως.

Τὴν 20—26 κανόνια 88 καὶ βόμβαι 78. Τὸ φρούριον κανόνια 78 καὶ βόμβαι 19. Σήμερον ἐφάνησαν περίπου 500 "Ἐλληνες εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς πρὸς τὰς ἐσχατιὰς τοῦ Τρυπητοῦ" ἐν Γαύτῳ δὲ καὶ ἐν πλοῖον εἰς Τρεῖς Πύργους προσποιεύμενον ἀπόσβασιν· ἀπέσυρε τοὺς ἔχθρους ἐκεῖ· εἶτα οἱ πεντακόσιοι ἐνστησάμενοι μάχην ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας τῆς ἡμέρας μέχρι νυκτὸς ἀνεχώρησαν ἐμβάντες εἰς πλοῖα. Οὕτως ἦσαν, ὡς συμπεριείσθιαν, οἱ περιμενόμενοι εἰς βοήθειαν τοῦ φρουρίου. Ἀπὸ δύο λιμίδας τῶν ἡμετέρων μετά τινων ἔχθρων μανθάνομεν ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν μάχην ἐθανατώθησαν ἐκ τῶν ἔχθρων 12 καὶ ἐπληγώθησαν πολλοί. Ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δύο, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὀνομάζεται Νικόλας ἐκ Σαλώνων· ὁ δὲ ἔτερος ἀγνοεῖται.

Τὴν 27 κανόνια 23 καὶ βόμβαι 32. Τὸ φρούριον κανόνια 21. Δύο πλοῖα "Ἐλληνικὰ περιπλέοντα τὸν Πειραιᾶ καὶ Κερατόπιστρον" ἔκαμναν τοὺς ἔχθρους νὰ τρέχωσιν ἀνω καὶ κάτω δὶς ὅλης τῆς ἡμέρας, ἔως ὅτου τὰ πλοῖα ἀπεμακρύνθησαν. Τὴν νύκτα ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρούριον δύο λειτουράται, οἵτινες ἐφυγούν πρὸ τοιῶν ἡμερῶν κρυψίως μετ' ἄλλων τεσσάρων, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐμβωσιν εἰς πλοῖον διὰ τὴν φυλακὴν των ἔχθρων· καταθήσαν δὲ εἰς παιδείαν· οἱ δὲ πατέρες ἀγνοεῖται τί ἔγιναν.

Τὴν 28 κανόνια 25 καὶ βόμβαι 17· τὸ δὲ φρούριον κανόνια 16. Ἀπὸ βόμβαις ἐχθρικῆς, ἥτις ἔπεσεν εἰς τὸν πύργον, ἐθανατώθησαν δύο, Ἀποστόλης Ἀναστασίου Χρυσαΐτης καὶ Γεώργιος Ταλαντινός· ἐπληγώθησαν δὲ ὁ Σπύρος Βλαστόπουλος καὶ ὁ Μιχάλης Κροντηρᾶς· ἐθανατώθη προσέτι καὶ εἰς παιδείαν ἄλλης βόμβαις Ἀγγελῆς Τακλαγιάνης.

Τὴν 29 κανόνια 34 καὶ βόμβαι 20· τὸ δὲ φρούριον κανόνια 12. Τὴν νύκτα τινὲς τῶν ἔχθρων μῆς ἐδητοῦσαν κριθάριον ἐγεράσωσι διὰ τὸ ἀλογάτων, καὶ πρὸς γρέσια 10 τὸ κοιλὸν· ἀστεῖην πρᾶγμα! Εἴδαμεν καὶ πολλὰ ἄλογα ἀπολυμένα, τὰ διωτικά περιφέρονται τῷδε κάκεϊσε ζητοῦντα τροφήν. Καὶ οἱ Τοῦρκοι αὐτοὶ εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ἔλ-

λειψίν τροφῶν. Ἀν τὰ "Ἐλληνικὰ στρατεύματα", τὰ ὅποια κάθηνται τόσον καιρόν εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἐλευσίνα, ἀπεφάσιζαν νὰ κινηθῶσι κατὰ τῶν ἔχθρων, οὐτοις ἥθελαν ἀφῆσει τὴν πόλιν καὶ φύγει καὶ διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν· καὶ οἱ Ἀλβανοὶ μᾶς λέγουσι πολλάκις, ὅτι παραμικρὰν ἀφορμὴν ζητοῦσι, διὰ νὰ φύγωσιν.

Τὴν 30 τὸ ὥρον ὃ γραμμάτευς τοῦ στρατηγοῦ Στάθη Κατζικογιάνη ὡμίλησε μετά τινος χριστιανοῦ ἀδείᾳ τῶν Ἀλβανῶν. Οὗτος μᾶς ἐβεβαίωσε τὸν θάνατον τοῦ Μακαρούση Σέρβανη καὶ δύο ἄλλων σημαντικῶν καὶ ἀξιωματικῶν Ἀλβανῶν, τοῦ Τζέλλου Μπιτζαρῆ καὶ τοῦ Πάστον Τζέζαρού. — Κανόνια καὶ βόμβαι ἐχθρικαὶ ἐρρίφθησαν 190. Ἐθανατώθησαν δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὁ Λευνάρδος Καριδῆς, καὶ ὁ Ἀναστάσης Καλαμπόκης παιδίον, καὶ ἐπληγώθησαν ἔξι, Ἀναγνώστης Γκέκουζις, Ἰαννάκος Ποριώτης, Στάρος Κωνσταλούντρας, Μήτρος Μπάρσας, Ἡλίας Τακλαγιάνης, καὶ Ἰωάννης Λαζαρῆς. Τὸ φρούριον ἐρρίψε κανόνια 30.

Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1826, ἐξ ἀκροπόλεως.
Διδύνιος Σουφρελῆς.

Δημοσιεύοντες καὶ ἐλέγχοντες τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου Παυλούκη, καὶ ὅλου τοῦ Αὐστριακοῦ υπουργοῦ, πολεμικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ, σκευῶν ἄλλου δὲν εἰχαμενούτε ἔχομεν εἰρήνην νὰ παραστήσωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅλον ὅσα ἀδίκως πάσχομεν πάρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ παραπονηθῶμεν δι' αὐτά.

"Αν ἡ αὐστηρότης ἡ ἐρθότερον ἡ σκληρότης τοῦ Κ. Παυλούκη ἐδεικνύετο πρὸς μόνους τοὺς παραβάτας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς μόνους τοὺς κατὰ τὴν θάλασσαν ληστὰς, ἥθελαμεν ὄραλογεις χάριτας πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐτε εἰχαμενούτε ἔχομεν εἰρήνην νὰ παραπονηθῶμεν περὶ τινος· ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν, δεικνύεται καὶ πρὸς ἐνόχους καὶ πρὸς ἀθώους ἀδιακρίτως, τιμωροῦνται ὀλόκληροι κοινότητες διὰ μερικὰ ἀμαρτήματα, ὑδρίζονται τίμειοι πολῖται δι' ἀτίμους ληστὰς, καταφρούεται καὶ θλάττεται τὸ ἔθνος ὅλον, ἐν φόνῳ οὐτε αὐτὸς οὐτε ἥδιοκησίς του ἀνέχονται τὰς πράξεις τῶν κακούργων, καὶ εὔχονται τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, καὶ εἰς εὐκολωτέραν καὶ ταχυτέραν τούτου κάτορθωσιν παρεκάλεσθησαν νὰ συμπράξωσι καὶ αἱ ξέναι ναυτικαὶ δυνάμεις.

Δὲν ἡμποροῦμεν ποτὲ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι χριστιανὸς καὶ φιλάνθρωπος αὐτοκράτωρ ἡμπορεῖ νὰ διατάξῃ σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα πρὸς ἔθνος ἀδύνατον καὶ πάσης συμπαθείας ἀξιον. καὶ ἔχομεν πᾶσαι πεποίηστιν ὅτι μανθάνων ὅσα πάσχουσιν οἱ "Ἐλληνες ἀδίκως, θέλει καμφρῆ εἰς οἴκουν, καὶ θέλει ἐμποδίσει τὰ τοιάτα εἰς τὸ ἔξης.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκδιδούμεν καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐγγαρδα, ὡς ὑπερσχέθημεν.

'Αριθ. 912 Η Γενική Γραμματεία.

'Εξοχώτατε!

Σήμερον, ἐνῷ ἔξι ἑνὸς μέρους ἔξαστείλατε ἀξιωματικὸν τινὰ πρὸς τὴν Διοίκησίν μου αἰτῶντα νὰ ὑποβληθῇ εἰς κρίσιν τὸ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου αυλληφθὲν ὑποστού Αὐστριακὸν πλοῖον, ὁ Μαγδονᾶλ ὄνομαζόμενον, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐστείλατε καὶ ἀρτάστατε μὲ βίᾳ αὐτὸ τοῦτο τὸ πλοῖον. Μὲ τὴν πρᾶξίν Σας ταύτην εἰς μίαν στιγμὴν κατεστάθησατε πᾶσαν νομιμότητα καὶ πᾶν δίκαιον τῶν ἔθνων. Τοιαῦται παράνομος πράξεις ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τοὺς φανεροὺς ἔχθροὺς, καὶ εἰς τοὺς ὅσους δὲν σέβονται τὴν Ἱερὰν νομιμότητα καὶ τὰ ἀναντίρρητα δίκαια τῶν ἔθνων. Τὸ ἄνω εἰρημένου πλοῖον εὑθὺς ἀφοῦ ἐφθασεν ἐνταῦθα, ὑπεβλήθη εἰς κρίσιν, καὶ τότε μόνον ἥθελε καταδικασθῆ, ἐὰν κατὰ νόμους ἀπεδεικνύετο νόμιμος λεία. Ἐὰν ἀπειναυτίας ἀπεδεικνύετο ἀθῶν, ἥθελε παρευθὺς ἀπολυθῆ.

Η Διοίκησίς μου συλλογιζομένη, ὅτι ἡ ἄνω ῥηθεῖσα ἀρταγὴν ἔγινε κατὰ λάθος, καὶ ὅτι ἡ ἔξοχότης Σας, ὡς ὑπουργὸς χριστιανικῆς ἔξουσίας, ἦτις λατρεύει τὴν νομιμότητα, καὶ σέβεται τὰ δίκαια τῶν ἔθνων, δὲν θέλετε καταδεχθῆ νὰ ἐπιμείνετε εἰς Τοιάντην δυναστικὴν ἀρταγὴν, πείθεται, ὅτι δὲν θέλετε ἀργοσωρήσει νὰ ἐπιστρέψετε τὸ ἄνω εἰρημένον πλοῖον, διὰ νὰ κριθῇ ἐνταῦθα κατὰ νόμους, ὡς καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ ναυάρχοι τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων πράττουσι παρομοίως. Ἐὰν δὲ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, θελήσετε νὰ ἐπιμείνετε εἰς τὴν παράνομον κατακράτησιν τοῦ πλοίου, ἡ Διοίκησίς μου εἶναι ἀναγκασμένη νὰ διαμαρτυρηθῇ δημοσίως ἐναντίον Σας καθ' ὅλην Ἡγετασιν ἔμπροσθεν ἄλλων τῶν φωτισμένων ἔθνων· καὶ τοῦτο πρὸς εἰδῆσίν Σας.

Ταῦτα μὲ ἐπεφόρτισεν ἡ Διοίκησίς μου νὰ ἀναγγείλω πρὸς τὴν ἔξοχότητά Σας, εἰς τὰ ὄποια περιμένεται ὅσον τάχος ἀπάντησις.

'Εν Ναυπλίῳ 30 Σεπτεμβρίου 1826.

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Πρὸς τὸν ἔξιχώτατον Παυλούτζην, διοικητὴν τῶν θαλασσίων δυνάμεων τῆς αὐτοῦ Κ. Β. Μ. εἰς τὰ Ἀρχιπέλαγος.

'Αριθ. 986 Η Γενική Γραμματεία..

'Εξοχώτατε!

Εἰς τὸ ἀπὸ 12 Οκτωβρίου ὑπὸ 'Αριθ. 193 ἔγγραφον τῆς ἔξοχότητός Σας, τὸ ὄποιον ἀπαντῷ διὰ τοῦ παρόντος κατὰ διαταγὴν τῆς Διοίκησέως μου, παρατησεῖτε, ὅτι ὑπεβέστατε ὅτι τὸ πολεμικὸν Ἑλληνι-

κὸν πλοῖον ὁ Ναυπολέων, τὸ ὄποιον κατέσχε τὸ Αὐστριακὸν φορτηγὸν ὁ Μαγδονᾶλ, δὲν ἔχει τακτικὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα. Τοῦτο εἶναι ἀπλῶς ὑποθετικὸν χωρὶς κάμπιαι βάσιν· διότε τὸ Ἑλληνικὸν ταῦτο πολεμικὸν πλοῖον ἔχει τακτικὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα παρὰ τῆς Διοίκησέως μου. Ἐὰν ἡ κατάσχεσίς τοῦ ῥιθέντος Αὐστριακοῦ φορτηγοῦ ἥθελε γενῆ, χερὶς νὰ ἔχῃ τὸ Ἑλληνικὸν πολεμικὸν τὰ τακτικὰ τοῦ ἔγγραφα, ἡ Διοίκησίς μου δὲν ἥθελεν ἀργοσωρήσει νὰ ἀπορρίψῃ τοιαύτην ἀτάκτως γενομένην κατάσχεσιν, καθὼς ἐσχάτως ἀπέρριψε τοιαύτην ἄλλην ἀτάκτου κατάσχεσιν γενομένην εἰς Γαλλικόν τι πλεῖον, καὶ μολονότε τὸ φορτίον τούτου ἥτου ἀποδεδειγμένου Τουρκικοῦ, διέταξε νὰ μεταφορτωθῇ εἰς Ἀγγλικὴν κερβέταν, ὡς καὶ μετεφορτώθη, καὶ ἀπεστάλη εἰς Σμύρνην πρὸς τὸν ἑκεῖ Γαλλικὸν γενικὸν πρόξενον. Μὲ ὅλα ταῦτα οὔτε τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο, οὔτε ἡ διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Σας προφορικὴ εἰδῆσις (ἄν καὶ ἥτου ὅλως διόλου διαφορετικὴ παρὰ ὅτι διαλαμβάνει τὸ ἄνω εἰρημένον ἔγγραφον) δύνανται νὰ δικαιώσουν τὴν χθεσινήν Σας πρᾶξιν. Αὗτη εἶναι, καὶ μέγει δυναστικὴ, καὶ ἐπομένως ἀδικος καὶ παράνομος. Τὸ δίκαιον, τὸ ὄποιον τὰ τακτικὰ πλοῖα, ὅταν ἥναι μὲ τακτικὰ ἔγγραφα τῆς Διοίκησέως μει. ἐφοδιασμένα, ἔχουν νὰ ἐπιστρέψωνται τὰ οὐδετέρων σημαῖῶν φορτηγὰ, εἶναι δίκαιον ἀναντίρρητον, καὶ ὡς τοιεῦτον ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὅλας τὰς φωτισμένας ἔξουσίας, καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς μεγάλας ναυτικὰς δυνάμεις, καὶ διὰ τοῦτα εἶναι ἀναφαίρετον. Μόνος ὁ αὐθαίρετος καὶ αὐτογνώμων σουλτάνος, ὅστις δὲν γνωρίζει νόμους, οὔτε σέβεται δίκαια τῶν ἔθνων, ἐπιχειρεῖ νὰ τὸ καταστάθη· ἀπὸ δὲν ὑπουργὸν χριστιανικῆς ἔξουσίας, τὴν δύσοίαν ὅδηγον οἱ νόμοι, καὶ χειραγωγεῖ ἡ δικαιοσύνη, δὲν προσμένονται ποτὲ δυναστικαὶ καὶ ἀδικοὶ πράξεις.

Περιμένεται ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ πλοίου Μαγδονᾶλ, διὰ νὰ κριθῇ κατὰ νόμους, τὸ ὄποιον, ἐὰν ἥναι ἀθῶν, θέλει ἀπολυθῆ.

'Εν Ναυπλίῳ τῇ 12 Οκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) 'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Πρὸς τὸν ἔξιχώτατον Παυλούτζην, διοικητὴν τῶν θαλασσίων δυνάμεων τῆς αὐτοῦ Κ. Β. Μ. εἰς τὰ Ἀρχιπέλαγος.